

# РЕШЕНИЕ

№ 4374

гр. София, 03.07.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,**  
в публично заседание на 06.06.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Росица Цветкова**

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **3407** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК:[ЕИК], срещу решение № Ж- 89 от 02.02.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство, образувано по жалба вх. № Е-13-273-154/24.11.2021г. подадена от „Електроразпределение Север“ АД срещу „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД. В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението като постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и с целите на закона. Сочи, че решението на КЕВР е немотивирано, доколкото само формално създава привидност за наличие и съдържание на мотиви, обосновали решението на административния орган. Излагат се доводи, че освен липса на фактически констатации и свързаните с това мотиви, съответни на изискванията на решението на СЕС, липсва проверка на факти и формирани мотиви относно

изпълнение изискванията на подзаконовата уредба, регулираща процедурите по присъединяване на обекти на потребители към електрическите мрежи. Жалбоподателят посочва, че липсата на установяване на относимите факти и обстоятелства по преписката има за последица липса на мотиви в издаденото от КЕВР решение относно основателността на депозираната жалба. Излагат се съображения, че не съществува нормативна уредба, позволяваща промяна в присъединяването на съществуващ и присъединен обект на клиент от електроразпределителната мрежа, към електропреносната мрежа без технически основания за това и само по волята на оператора или клиента. Твърди, че по отношение на възможностите за присъединяване на обекти на клиенти са посочени изчерпателно случаите, в които може да бъдат проучени условията за присъединяване, като същите са изброени в чл.4, ал.1 на Наредба № 6. Сочи, че нито едно от основанията за проучване условията за присъединяване, съответно за промяна в условията на присъединяване на съществуващ обект не е налице. В жалбата са развити оплаквания, че съгласно §84 от Решение на Съда на Европейския съюз по дело С-31/18 потребителите нямат право да избират по свое усмотрение вид мрежа, към която желаят да се присъединят. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно и административната преписка на КЕВР да се върне с указания за отстраняване на допуснатите процесуални нарушения по събиране на доказателствата и обсъждане на оплакванията на жалбоподателя по същество. В с.з. жалбоподателят се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата и направените с нея искания. Претендират се разноски.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. По подробно изложени съображения прави искане жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноски от жалбоподателя.

Заинтересованата страна – „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, чрез процесуалния си представител юр. Д., моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема от фактическа страна за установено следното:

Административното производство пред КЕВР е образувано по повод на жалба, именувана като „искане“, с вх. № Е-13-273-154/24.11.2021г. подадена от „Електроразпределение Север“ АД (Е. Север) срещу „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД (Е. ЕАД). Посочено е, че искането е за извършване проверка относно „спазването на нормативните изисквания за присъединяване на съществуващи обекти към електропреносната мрежа“. В обстоятелствената част на искането е посочено, че с писмо от 26.08.2021г. КЕВР е информирана за редица случаи, в които клиенти на Е. Север присъединени на ниво средно напрежение се присъединяват към електропреносната мрежа на Е. ЕАД и впоследствие прекратяват договорните си отношения с оператора на електроразпределителната мрежа и като заинтересована страна те са поискали проверка относно спазването на нормативните изисквания за присъединяване на съществуващи обекти към електропреносната мрежа. Конкретизирано е, че още един техен клиент – „Олива“ АД ги е уведомил, че местата му на потребление преминават към мрежовия оператор Е. ЕАД, което потвърждавало практиката за присъединяване на съществуващи обекти, присъединени към електроразпределителната мрежа и с действащ договор за достъп и пренос, към преносната мрежа. Изразяват становище, че „това“ е в нарушение на нормативните изисквания на чл. 4, ал.1 от Наредба № 6 от 24.02.2014г. и правят искане за извършване на проверка относно спазване на нормативните изисквания за присъединяване на съществуващи обекти към електропреносната мрежа.

Жалбата е разгледана първоначално от служители на дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ на КЕВР.

С писмо от 01.12.2021г. член на КЕВР е уведомил подателя на искането, че в КЕВР е образувана преписка по него и е изискал сведения, които да конкретизират оплакванията на Е. Север – в частност да се опише мястото на присъединяване, границата на собственост при съоръженията за присъединяване, мястото на мерене на електрическата енергия и прочие обстоятелства. С нарочно писмо от 17.12.2021г. Е. Север е конкретизирало твърденията си, като в частност е посочило, че мястото на измерване на електрическата енергия, консумирана от „Олива“ АД се извършва от страна средно напрежение в подстанция „Полски Г.“ и е след мястото на измерване на преминалата електрическа енергия от преносната в разпределителната мрежа. С

изнесените твърдения първоначално твърде общата жалба е добила конкретика.

Междувременно, на 01.12.2021г., КЕВР е изпратила жалбата до Е. ЕАД за становище на основание чл.143, ал.4 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/. В отговор е получено писмо, което съдържа твърденията на Е. ЕАД по случая и обосновка на допустимостта на извършеното присъединяване на клиента „Олива“ АД към преносната мрежа. Твърди се в частност, че при присъединяването на клиента към преносната мрежа не са използвани присъединителни съоръжения, собственост на Е. Север. Предоставената информация е възприета като достоверна безкритично от страна на органите на КЕВР, които не са извършили каквато и да било проверка на изнесените данни и са обобщили същите в нарочен доклад. В доклада по същество се съдържа сведение, че въпросът за „мястото на мерене“ е бил спорен, доколкото Е. Север е твърдяло, че то се намира след мястото на постъпване на електрическата енергия от преносната към разпределителната мрежа, а не както е твърдяло Е. ЕАД и както е възприето от комисията, че това е килии № 26 и № 28, собственост на Е. ЕАД.

Докладът на служители на дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ на КЕВР е представен на вниманието на председателя на КЕВР на 20.01.2023г. Жалбата и докладът към нея са разгледани на 02.02.2023г. на закрито заседание на комисията. На база коментирания по-горе факти, с решение № Ж – 89 от 02.22.2023г. комисията е приела (на база посоченото в писмото на Е. ЕАД), че при присъединяване на клиента „Олива“ АД към преносната мрежа не са използвани присъединителни съоръжения, собственост на Е. Север, поради което не са налице нарушения на нормативните изисквания. Подробно е коментираната практиката на ВАС относно възможността електрическата енергия, която се преобразува от висока на средно напрежение в п/ст, собственост на Е. ЕАД директно да преминава от преносната мрежа към крайния клиент, без задължително междинно участие на разпределителното дружество.

Решението на комисията е съобщено на 08.02.2023г. на жалбоподателя, а жалбата до съда е подадена на 23.02.2023г.

С оглед установеното фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Производството по делото е допустимо – жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт от надлежна страна в предвидения от закона срок.

При преценка на основателността на жалбата съдът съобрази следното:

Решението е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при съществени процесуални нарушения – такива, които ако не бяха допуснати, биха могли да доведат до други фактически и правни изводи административния орган. Фактите по спора не са били изяснени в необходимата пълнота. С оглед естеството на въведения спор от фактическа страна, административният орган е следвало да разпреди проверка на място, а при нужда да ползва заключения на вещи лица. Административният орган не е направил проверка на фактическите твърдения на подателя на жалбата и на заинтересованата страна и е възприел безкритично твърденията на последната. Изложените в решението правни аргументи биха били правилни, ако действително фактите са такива, каквито е твърдяло Е. ЕАД. Спорът обаче освен за правната допустимост на извършеното присъединяване на клиент на разпределителната мрежа директно към преносната мрежа (недопустимо разширен като обхват по делото с писмените бележки) обхваща и спазването на техническите изисквания за това, за което в рамките на административното производство не е извършена действителна проверка. При този порок на административното производство съдът не може да провери материалната законосъобразност на оспореното решение. Решението следва да бъде отменено, а преписката да се изпрати на КЕВР за ново произнасяне, съобразно дадените с настоящото решения указания.

Предвид изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото. Претендират се разноски в размер на 1650лв. за адвокатски хонорар (с ДДС), както и 50лв. за държавна такса. За тези разноски са представени доказателства, че са платени. Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 за от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, какъвто е настоящият случай, минималното възнаграждение е 1000 лв. При тази правна рамка и като съобрази действителната правна и фактическа сложност на делото, както и обстоятелството, че същото е приключило в едно съдебно заседание, съдът намира, че уговореният размер в близо 40% над минималния (без ДДС) е прекомерен и следва да бъде намален до 1200лв. без ДДС или 1440лв. с ДДС.

Ответникът следва да бъде осъден да плати разноски в размер на 1490лв.

По изложените съображения и на основание [чл. 173, ал. 2](#) от АПК и чл. 143, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 78, ал.5 от ГПК и чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, 15 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № Ж- 89 от 02.02.2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство, образувано по жалба вх. № Е-13-273-154/24.11.2021г. подадена от „Електроразпределение Север“ АД срещу „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД. ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне, в съответствие с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на „Електроразпределение Север“ АД, разноски по делото в размер на 1490лв., от които 50лв. за държавна такса и 1440лв. за адвокатски хонорар, като отхвърля искането за присъждане на разноски над този размер, за разликата от 210лв. до сумата от 1650лв., като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от деня на получаване на съобщение, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: